15/01/2020

Tăietorul de lemne – un fotoreportaj din pădure

Într-o mitropolie din Grecia de nord nu ploua. Era o secetă cumplită și datorită situației, mitropolitul locului a început să facă dimpreună cu clerul rugăciuni pentru a ploua.

După mult timp de rugăciuni și litanii fără nici un rezultat, când au început animalele să moară, mitropolitul a trimis o enciclică către toată turma sa duhovnicească, spunându-le să țină trei zile de post negru și să se roage, poate că se va milositivi Dumnezeu de poporul Său și va da ploaie. Într-adevăr, după trei zile de post negru, mitropolitul are descoperire de la Dumnezeu că „până nu se roagă cutare tăietor de lemne care este la marginea orașului, nu o să cadă picătură de ploaie pe pământ!”

A doua zi dimineață un mare alai de preoți, diaconi și oficiali în frunte cu mitropolitul se duc la baraca omului. Acesta când iese afară i se lungește fața și se blochează cu sfiiciune în fața situației.

„Să te rogi să plouă!” îi poruncește mitropolitul.

„Vai, sărut-mâna Înalt Preasfinția voastră, cum să mă rog eu să plouă?” răspunde tăietorul.

„Îți dau eu poruncă să te rogi să plouă!” îi vorbește și mai apăsat mitropolitul.

„Păi cum…”

„Am descoperire de la Dumnezeu să-ți spun să te rogi să plouă!” îl închide mitropolitul.

Tăietorului i se face frică și începe să se roage.

Într-adevăr în scurt timp se adună nori negri și într-adevăr începe să plouă cu găleata. Toți cei prezenți își fac cruce și strigă „Doamne, miluiește!”, „Doamne, miluiește!”

Mitropolitul se apleacă spre tăietor și îl întreabă „Care-i lucrarea ta??…”

„Doamne ajută, binecuvântați! Sunt tăietor de lemne!”

„Nu, n-ai înțeles… Ce lucrezi tu…”

„Sărut-mâna, binecuvântați! Tai lemne!”

„Uite care-i treaba, nene, de dimineața până seara îmi spui ce faci!”

„Păi, ce să fac?…” răspunde tăietorul „Dimineața, dacă-i vreme frumoasă, mă duc la pădure, tai cât pot, încarc în spate cât pot, mă duc cu lemnele la piață, vând cât pot, îmi iau de mâncare pentru ziua aceea și restul dau la săraci”.

„Aha!” a zis mitropolitul. „Aha!”

De ce?

Pentru că tăietorul nu păstra nimic pentru a doua zi. Tăietorul de lemne se lăsase cu totul în voia lui Dumnezeu și dacă în ziua respectivă ploua, omul nu putea să meargă la pădure să taie lemne și deci făcea foamea.

Așa de mult i-a plăcut lui Dumnezeu acest lucru încât a spus: „Acesta este omul meu! Până el nu se roagă, nu o să cadă picătură de ploaie pe pământ!”

ne pentru

ro.asceticexperience.com